

særsligt at udhæve en af den sidste Talers morsomste Uttringer og ogsaa en af dem, som vandt meest Bifald her i Salen. Han sagde, at det vilde være meget let at gaae ud i den samme Kreds og samle Stemmer og Underskrifter paa Klager, der gik ud paa, at ligesaa mange og ligesaa grove Misligheder havde fundet Sted til Fordeel for den falske Candidat som til Fordeel for den valgte. Dette er efter min Opfattelse en grov Fornærmelse mod de vedkommende Bølgere, men det skal jeg ikke lægge nogen Bægt paa, da det ikke er min Agt at forsvare dem imod hvad den ærede Rigsdagsmand siger om dem, idet jeg ikke troer, at det vil ramme dem synderlig haardt, men jeg vil anvende disse Ord paa, hvad den ærede Rigsdagsmand strax derpaa sagde, nemlig, at om disse Valgtrusler have haft nogen Virkning — det er slet ikke udhævet i Andragendet, uagtet det efter min Mening er klart, at Underskriverne mene, at de have haft nogen Betydning — maae vi have den Agtelse for vore danske Medborgere, al de ville reise sig i deres Værdighed og afvise slige Trusler. Denne store Agtelse for hans danske Medborgere forhindre ham imidlertid ikke fra at antage, at de i Masse kunne erklære noget aldeles Usandt, nemlig erklære, at der for den falske Candidat var foretaget ligesaa mange og ligesaa grove Misligheder som for den valgte; men Agtelsen for hans danske Medborgere og Troen paa, at de ville reise sig i deres Værdighed, kommer kun, naar man vil bestikke dem. Jeg for mit Vedkommende har nu paa den ene Side ikke saa stor Klangeagt for nogen af mine Medborgere, og paa den anden Side har jeg ikke større Agtelse for deres Værdighed, end at jeg meget godt kan tænke mig, at der virkelig kan være svage og uhykkeligt stillede Mennesker, der have kunnet lade sig paavirke af de Forsøg, som vi i saamange Kredse have seet foretagne for at sætte et Valg igjennem. Jeg er desuden af den Mening, at Sagen ogsaa uden Hensyn til dette væsentlige Punkt fortjener at undersøges. Der er i Andragendet af de vedkommende Klager henviist til en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrab), der engang har ytret, at Rigsdagen endnu aldrig har anerkjendt et Valg, hvorved

man antog, at der havde fundet Bestikkelse Sted. Det er naturligtvis ikke min Hensigt at ville sige, at man skal antage, at der her skal have fundet Bestikkelse Sted, men jeg siger til, at den Indsigelse, der er fremkommen i saa Henseende, er af en saa bestemt afgjørende Natur, at jeg troer, at man, hvis man i den Grad frygter Bestikkelse, som det synes, at den ærede Rigsdagsmand gjør, og som jeg forøvrigt ogsaa gjør, bør lade denne Sag nærmere undersøge, førend man skrider til Afgjørelsen af dette Valg.

Indenrigsministeren: Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i et Spørgsmaal, der henhører under det høje Things udelukkende Afgjørelse, men jeg finder mig dog, navnlig ved, hvad den ærede sidste Taler har bemærket, foranlediget til at erklære, at Indenrigsministeriet, dersom Klagen i rette Tid var indkommen til samme, deri vilde have seet tilstrækkelig Føje til at lade Sagen undersøge, og at det ikke vilde have ladet sig afholde derfra ved de større eller mindre formelle Mangler, hvoraf den kunde lide, samt at det vilde have anseet sig berettiget dertil, uden at stille den Fordring, at selve Klagen skal være ledsaget af Beviisligheder for Rigtigheden af, hvad deri indeholdtes. Til Beviis herfor kan jeg henvise til, hvad der i denne og ogsaa i flere foregaaende Sessioner i saa Henseende har været Tilfældet, hvor Undersøgelse er bleven anstillet paa Grund af ubeviste Angivender. I de Sager, jeg ved Thingsets Abning havde den Ære at forelægge, var der endog en, hvori der ingen Klage forelaa, men hvorved der i selve Valgbesthyrelsens Beretning var en Anthynding om, at der kunde have været foregaaet en Afvigelse fra Valglovens Bestemmelser, hvilke man saa ved Erklæringer eller Forhør søgte at faae konstateret. Jeg anseer det for rigtigt at henlede Opmærksomheden derpaa, fordi deraf formeentlig vil fremgaae, at Bølgene aldeles ikke befinde sig mellem de to beklagelige Alternativer, hvortil man her ved flere Leiligheder har henviist, enten roligt at maatte finde sig selv i grove Misligheder, eller ogsaa at maatte stæffe fuldt Beviis tilstede for, hvad der i saa Henseende anføres. Saadanne Alternativer foreligge ikke,